

מ"ת 14405/11 - מדינת ישראל נגד מאיר וקנין

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14405-11-15 מדינת ישראל נ' וקנין(עוצר בפיוק)
תיק חיזוני: 467669/2015

מספר בקשה: 12

בפני כבוד השופט אמיר דהאן
המאשימה מדינת ישראל
נגד מאיר וקנין (עוצר בפיוק)
הנאשם החלטה

בפני בקשתו של הנאשם לשנות באופן זמני את מקום מעצרו בפיוק אלקטרוני לימי חג הפסח, לשם מטרות שונות.

הנאשם לא ציין בבקשתו הכרח כלשהו המצדיק את שינוי מקום הפיקוח וכל בקשתו- הקלהת תנאי מעצרו .

לאחר עיון בבקשתו ובתגובה מצאתי כי יש מקום לדחותה על הסף ואלה טעמי:

טיפול של עוצר בפיוק אלקטרוני

ראשית : המחוקק הגדר עוצר בפיוק אלקטרוני במעמד של עוצר ולא של משוחרר בתנאים. בהתאם לכך פסק בית המשפט העליון [בש"פ 966/16] כי בשל הגדרה זו לא ניתן להורות על הקלות הניתנות בדרך כלל בשחרור בתנאים. כשם שעוצר ממש אינו יכול לבקש לשנות את מקום מעצרו באופן זמני ללא שיצביע על הכרח דוחף כלשהו, כך לא יעשה זאת עוצר בפקאה"ל.

שנייה : הסעד המבוקש מטייל על ייחידת הפיקוח האלקטרוני - ללא הכרח - עומס כבד הכלול:

1. בדיקת היתכנות בכתובת הזמנית המבוקשת.
2. פירוק בכתב הקבעה.
3. התקינה בכתב הזמןית.
4. בדיקה לקרה חזרה (בימי החג) בכתב הקבעה.

עמוד 1

5. התקינה בכתבות הקבועה.

צו שזכה ליחידת פיקוח אלקטרוני אינו מוצדק על פניו.

כל הפיקוח האלקטרוני הוא חשוב ויקר מציאות, הוא חוסר את הסבל הגבלת החירות והעלות הגבוהים הכרוכים במעטץ שב"ס מאחריו סוג ובריח ואולי גם עתיד לשמש כחלופה כליה במקרים נוספים על המקרים המקבילים כיום.

בית משפט זה היושב כמושב מעצרים מאז כניסה החוק יודע היטב כי בדומה לשירות המבחן המדובר ביחידה שכוח האדם שלא מוגבל, משאביה מצומצמים, וכל נטל נוסף עליה יצור עומס המביא להתרכות איסוף הנתונים ולהישארותם של משבים אחרים הממתינים לחוות דעת - במעטץ ממש.

מנוטני העולה והמעשה עולה במפורש כי אין להורות על פתיחת חלונות, אלא לצרכי שעיה דוחקים ולפיכך אין מקום להורות על פתיחת חלונות מסוימים ובמקומות שונים, שכן אלה עוקרים ממקומם את המוצר בפיקוח אלקטרוני.

דחיה על הסעיף

לאור נסיבות אלה נראה לי כי אין לקבוע דין בבקשת זו במעמד הצדדים וכי לקרים מעין אלה כיוון בית המשפט העליון בבש"פ 7146/15 כאשר קבע כי:

"דומה כי הדעה הרווחת בפסקה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשת לעיון חוזר מבלי שהתקיים בה דיון, אלא במקרה חריג שבחריג שבו באופן מובהק אין לו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר.."

פסקה זו אף מתיחסת לשיטתו עם סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"א - 1996 שכן

סעיף 52 לחס"פ מעצרים קובע:

(א) עוצר, משוחרר בערובה או טובע רשיי לפנות לבית המשפט בבקשת לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת ההחלטה.

סעיף 52 קובע תנאי סף, אשר לשיטתו, מבקש שאינו עובר אותם, אין "רשיי לפנות בבקשת" ולפיכך לא זכאי שבקשתו תידוע בע"פ כלל ולא יוכל על בקשה שכך סעיף 57 המחייב דין בע"פ .

גם המבקש דכו לא יהיה רשאי לגייס בקשת זו ללא עילה, שכן לא "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". והוא אף טוען לנסיבות שכאלה.

המציאות תודיעו לצדדים.

זכות ערר בתוך 30 ימים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, בהעדך
הצדדים.